

115 évvel ezelőtt, 1910. november 10.-én született Dr. Mosonyi Emil vízépítő mérnök

Felsőfokú tanulmányait Budapesten a József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen és a Magyaróvári Királyi Gazdasági Akadémián folytatta.

Pályáját 1934–1936 között a József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen tanársegédként kezdte, majd munkáját 1942–1948 között az Öntözésügyi Hivatalban, majd a Vízérőügyi Hivatalban folytatta. 1948-tól egyetemi előadó és 1953–1957 között tanszékvezető egyetemi tanár volt a Budapesti Műszaki Egyetemen.

Az 1950-es évektől a dunai vízlépcsőrendszer tervezésének vezetője; a magyar-csehszlovák vízlépcsőrendszer tárgyalások műszaki irányítója. A Békésszentandrás duzzasztómű építésének fő szakértője, a Tiszalöki vízlépcső felelős fő tervezője, majd az építés létesítményi főmérnöke volt. Kezdeményezésére és irányításával dolgozták ki Magyarország első nagytávlatú Vízgazdálkodási Kerettervét, amely nemzetközileg is úttörő munkának számított. Az 1956-os forradalom idején a Budapesti Műszaki Egyetem Oktatóinak Ideiglenes Forradalmi Bizottságában vállalt tagsága miatt 1957-ben felfüggesztették állásából, de szakértelmét nem nélkülözhatték. 1964-ben a Baden-Württembergi kultuszminiszter tanszékvezetőnek hívta meg Karlsruheba, amelyet el is fogadott. Itthon – az ország engedély nélküli elhagyásáért – 1965-ben távollétében elítélték és csak 1987-ben térhetett haza. Az egész világon elismert szakmai tevékenysége.

Életének 99. évében hunyt el Németországban 2009. április 24-én.

1965-től haláláig a Karlsruhei Műszaki Egyetemen egyetemi tanár, a Theodor Rehbock Laboratórium igazgatója. 1984-től professzor emeritus.

A világ minden részében végzett szakértői munkát, elsősorban a vízerőhasznosítás területén és a világ 52 városában tartott előadásokat főként a vízi létesítmények tervezése és építése, illetve üzeme tárgykörében. Kutatásai tették lehetővé a 20. század egyik legnagyobb vízügyi alkotásának, a Duna-Rajna- Majna-csatorna különleges hajózsilipjeinek korszerű és gazdaságos kialakítását.

Számos egyetemen, tanfolyamon tartott előadásokat, négy külföldi egyetem és a BME tiszteletbeli, illetve díszdoktora. Az új-zélandi Aucklandi Egyetem. 1993-ban Mosonyi-díjat alapított a „fenntartható vízerő” témában.

Életének egyik fő műve a háromkötetes vízerő-hasznosítási szakkönyve, a Water Power Development, amely az angol mellett magyar és német nyelven is megjelent. Kiemelkedő a mintegy 200 műből álló szakirodalmi tevékenysége is.